

Pécsi Tudományegyetem
Bölcsészet- és Társadalomtudományi Kar
Irodalom-és Kultúratudományi Doktori Iskola
Irodalomtudományi Doktori Program

Somogyi Kitti

The Rewriting of the Western Myth in Four Novels by Cormac McCarthy

(A western mítosz újraírása Cormac McCarthy négy regényében)

Tézisfüzet

Témavezető: Dr. habil Vőő Gabriella PhD, egyetemi docens (PTE-BTK Anglisztika Intézet)

Doktori programvezető: Prof. Dr. Müller Péter DSc, egyetemi tanár
(PTE-BTK Magyar Nyelv- és Irodalomtudományi Intézet)

Pécs, 2023

Tartalomjegyzék

1. A doktori értekezés tézisei	2
1.1 A disszertáció elméleti háttere és célkitűzése	2
1.2 A disszertáció felépítése	6
1.3 Következtetések	9
2. Dr. habil Kovács Ágnes Zsófia (SZTE-BTK) opponensi véleménye	14
3. Dr. habil Federmayer Éva (ELTE-BTK) opponensi véleménye	20
4. Válasz opponenseim bírálóira	29
5. Irodalomjegyzék	37
6. Szakmai önéletrajz	40
7. Publikációs jegyzék	41
8. Konferencia részvételek, előadások	42

1. A doktori értekezés tézisei

1.1 A disszertáció elméleti háttere és célkitűzése

A doktori értekezés az amerikai délnyugati irodalmi, kulturális, társadalmi és történelmi reprezentációit vizsgálja Cormac McCarthy négy regényében az ökokritika interdiszciplináris megközelítésének segítségével. Az elemzett szépirodalmi művek - a *Véres délkörök, avagy vörös alkony a nyugati égen* (1985), a Határvidék-trilógiából a *Vad lovak* (1992), a *Nem vénnek való vidék* (2005) és *Az út* (2006) - a XIX. század közepétől napjainkig követik a sajátos amerikai táj (*Southwestern wilderness*), a határvidék (*frontier*), az amerikai küldetéstudat (*manifest destiny*), az amerikai álmot (*American dream*) és az önmaga erejéből felemelkedő ember (*self-made man*) percepcióira épülő western-mítoszok hanyatló pályáját.

A dolgozat tézise, hogy McCarthy regényei, amelyek a szimbolikus mexikói-amerikai határvidéken játszódnak, dekonstruálják mind a western műfajának, mind az amerikai nyugatról alkotott képnek a hagyományos reprezentációit azáltal, hogy a korábbi antropocentrikus és kizsákmányoló nyugati világkép helyett a biocentrikus perspektívát helyezik a középpontba.

Az elemzés módszertana az irodalmi ökológia, amely kapcsolatot teremt az irodalom és a fizikai környezet között. Azt vizsgálja, hogy egy irodalmi szöveg hogyan írja le az emberi és nem emberi, illetve természeti entitások kölcsönhatásait egy adott környezetben. Röviden, az irodalmi ökológia a természet, az ember és a hely közötti kapcsolatot vizsgálja. A *Toward a Literary Ecology: Places and Spaces in American Literature* (2013) című kötet, amelyet Karen E. Waldron és Rob Friedman amerikai irodalomtörténészek szerkesztettek, az irodalom, a természet, a hely, a tér, a kultúra és a társadalom közötti kapcsolatokat hangsúlyozza. Waldron a könyvhöz írt előszóban hangsúlyozza, hogy "az irodalom formálja és újraformálja a nemzetet, annak kultúráit és földrajzát, valamint megmutatja azokat a feszültségeket, amelyeket az amerikai táj meghatározásáért és uralmáért folytatott küzdelem hoz létre társadalmi, etnikai, környezeti, politikai, gazdasági és biotikus szinteken" (x).

McCarthy irodalmi műveinek elemzésére az ökokritikai olvasatot alkalmaztam. Ez a fajta interdiszciplináris kritika integrálja a kultúratudományt, a környezettanulmányokat, az ökológiát, az irodalomtudományt, a földrajzot, a néprajzot és számos más tudományterületet, hogy feltárja az ember és a (természeti) környezet közötti kölcsönhatásokat az irodalmi művekben, és megvilágítsa a környezetpusztítás, továbbá a társadalmi igazságtalanság hatásait.

McCarthy regényei történelmi és kulturális aspektusból mutatják be az ember és a természet kölcsönhatását. A szerző az amerikai történelem jelentős korszakaiba helyezi műveinek cselekményét, a fenséges határvidéki környezetbe, amikor a különböző nyugati mítoszok (elsősorban a határvidék mítosza és a kivételesség eszméje (*exceptionalism*) megalapozták az amerikai identitást. Az amerikai délnyugati régió és a nyugat felé terjeszkedés az amerikai nemzettudat megerősödése és a birodalmi eszmék kialakulása nyomán indult el a XVIII. század végén és teljesedett ki a XIX. század folyamán. McCarthy az ideológiák, a fehér férfi felsőbbrendűség, az őslakosok és más etnikumok leigázása és a környezet kizsákmányolása elleni kritikája a nyugat elképzelt terének történelmi elképzéléseihez kapcsolódó képek, szimbólumok, metaforák és allegóriák dekonstrukcióján keresztül bontakozik ki. Az író regényeinek revizionista perspektívája párhuzamos az 1980-as és 1990-es években kialakuló új amerikanisztika (*New American Studies*) és az új nyugat-történelem kutatás (*New Western History*) paradigmaváltásaival. McCarthy aláássa a nyugatnak az amerikai kultúra és társadalom fejlődésében betöltött jelentőségét, akárcsak Frederick Jackson Turner idejétmúlt elképzéléseit a határvidékről az amerikai történelemben. Prózai műveiben felvillantja a hely, a tér, a természet és az ember közötti kapcsolatokat, hangsúlyozva ezek összefüggéseit és kölcsönhatásait, szemben a (természeti) környezet és a délnyugat-amerikai tájakon élő etnikumok hierarchikus, angol-amerikai etnocentrikus felfogásával.

A disszertáció a délnyugat-amerikai táj jelentőségét és narratívateremtő potenciálját vizsgálja az emberi és környezeti kapcsolatok, identitások, kultúrák és társadalmak alakításában Cormac McCarthy négy regényében. Céлом annak bizonyítása, hogy McCarthy fikciójának perspektívája nem antropocentrikus, hanem biocentrikus. Ez a szempont minden entitás egyenrangúságát hangsúlyozza a hely – a környezet – kontextusában, amely magában foglalja az emberi, nem emberi, szerves, szervetlen, dinamikus és statikus elemeket. A négy regény a XIX. század közepén virágzó bőségétől és előretörésétől a XXI. században tapasztalható recesszió és nélkülözésen keresztül követi az amerikai történelem hanyatlását. A nyugat-amerikai vadon, az Egyesült Államok és Mexikó metszéspontja olyan terep, amely a történelmi, kulturális és társadalmi terek dimenzióit öleli fel, amelyek az amerikai délnyugat különböző környezeti szereplői közötti kapcsolatokról és viszonyokról szóló történeteken keresztül bontakoznak ki. McCarthy újraírja a nyugati mítoszt, amely a XIX. századi nyugatot a haladás, a gazdasági növekedés, a terjeszkedés és a lehetőségek helyének tekintette. Megkérdőjelezi Turner azon tézisének, amely a "Nagy Nyugatot" olyan régióknak tekintette, ahol az amerikai nemzet kialakult. McCarthy fikciója demisztifikálja a nyugati hőst, továbbá lebontja,

depolitizálja, decentralizálja a határról szóló mítoszokat, és a vadon, a pasztorál, a poszthumán és a posztapokalipszis toposzain keresztül újraértelmezi a határmenti tájról alkotott uralkodó felfogást. A western műfaj metaforáit, képeit, szimbólumait és retorikai elemeit az elbeszélésben úgy alkalmazza, hogy eközben a műfajt annak bevett jellemzőinek lebontásával újraértelmezi. Az ökológiai perspektívával a posztwesternnt a klasszikus western kulcselemeinek újbóli megkonstruálásával hozzák létre.

Cormac McCarthy regényei történelmi és kulturális szempontból panorámaszerűen ábrázolják az ember és a természet kölcsönhatását. Mindegyik mű a XIX. és XX. századi mítoszokat és törekvéseket (a határvidék mítosz, a végzet beteljesítése, a birodalmi tudat (*imperialism*), az amerikai álom, az önerejéből érvényesülő ember mítosza, a pasztorál idill, a vadon mítosza, az antropocentrizmus és az apokaliptikus jövőkép) vizsgálja felül, kritizálja és újraírja azokat. McCarthy az amerikai nemzeti tér ideológiai alapjait vizsgálja – különösképpen az amerikai délnyugaton –, kiemelve a felsőbbrendűnek tartott fehér angolszász férfi dominanciáját a természeti erőforrások, a leigázott őslakosok és a különböző etnikai kultúrák felett.

McCarthy életműve egy olyan időszakot ölel fel, amikor az amerikai kultúra, irodalom és történelem tanulmányozásában széleskörű paradigmaváltások történtek. Az 1980-as és 1990-es évektől kezdve az új amerikanisztika (*New American Studies*) és az új nyugati történelem (*New Western History*) "megkérdőjelezte a nemzeti metanarratívákat, és kiemelte az amerikanisztika kifejezetten dialogikus, nemzetközi és komparativista jellegét" (Oppermann 18). A múlt irodalmi és történelmi felülvizsgálata az etnikai kultúrák és társadalmak közelebbi vizsgálatát, a hely, a tér és a természet fogalmi közötti kapcsolat újraértékelését jelentette, valamint hozzájárult az ökológiai és környezeti szempontok megjelenéséhez az irodalmi elbeszélésekben. McCarthy regényei az amerikai történelem jelentős fordulópontjain játszódnak. A *Véres délkörök* (1985) háttérét az amerikai-mexikói háború és annak utóhatásai, a XIX. század közepén a határvidék területén zajló pusztító etnikai konfliktusok adják. A második világháború utáni korszak, valamint az ipari termelés és a kereskedelmi kapitalizmus felemelkedése a huszadik század közepén, keretezi a *Vad lovak* című regényt. A vietnami háborút követő időszak, amelyet a túlzott anyagiasság, valamint a szellemi és technológiai háborúskodás jellemez, a *Nem vénnek való vidék* világában nyilvánul meg. *Az út* a 9/11 utáni világhatalmi megsemmisülés fenyegető hangulatát rögzíti, amikor a civilizációba vetett hitet, a technológiai fejlődést, a területi előretörést és a virágzó gazdasági törekvéseket

elhomályosította a vadság, az erőszak, a kizsákmányolás és a kapzsiság – és mindezek felett a túlélés ösztöne.

A nyugati mítosz, ahogyan azt Frederick Jackson Turner a XIX. század végén megfogalmazta, a nemzetépítés szimbolikus terét jelentette. Turner elképzeléseit a huszadik század végén az új nyugat-történészek megkérdőjelezték, azt állítva, hogy az amerikai nyugat nem szimbolikus tér, hanem folyamatos történelemmel rendelkező hely. Az új nyugati történetíráshoz hasonlóan Cormac McCarthy művei is a délnyugatról szóló korábbi elméleteket igyekeznek aláásni, és a történelmi valóságot a fikció segítségével értelmezni: a tér, a hely, a természet és a környezet ábrázolásán és vizsgálatán keresztül. Míg a nyugati történészek különböző iskolái a XIX. század vége óta folytatnak politikailag és ideológiailag terhelt vitákat, addig McCarthy történelmileg, társadalmilag, kulturálisan és környezetileg orientált irodalmi művein keresztül depolitizálja és decentralizálja a nyugatot és az amerikaiságot. A turneri progresszivisták alapgondolatait és az új nyugati történészek elméleteit felhasználva hozza létre azt a régóta áhított és régóta vitatott interdiszciplináris megközelítést, amely az amerikai nyugat fogalmával és az amerikaiságnak a határvidék fogalmával összefonódó jelentésével foglalkozik. Regényei a környezeti és az emberi történelem többdimenziós (diakronikus és szinkronikus) érzékelését közvetítik.

McCarthy felismerte a táj és a nemzet összefonódó múltbéli koncepcióinak hiányosságait. Regényeiben úgy fogalmazza meg az Amerikáról alkotott nézeteit, hogy cselekményeiket az amerikai politika, gazdaság, kultúra és társadalom történelmi fordulópontjaival és válságaival állítja kontextusba. Párhuzamot von e kulcsfontosságú folyamatok és a környezet pusztulása között, amely a mindig túlzó fejlődésre való törekvés és a fenntarthatatlan növekedés miatt következik be. A nyugat-amerikai kultúrtörténetről szóló elfogult ideológiákkal szemben McCarthy az európai-amerikai telepesek, az őslakosok és a spanyol-mexikói lakosság "középső területének" (*"middle landscape"*) összetett viszonyát vizsgálja, és minden környezeti formát - természetes és nem természetes, élő és élettelen, emberi és nem emberi lényt - egyenrangúnak tekint. Ellentétben Turnerrel, aki azt állította, hogy a nyugat mítoszához fűződő tapasztalatok kovácsolták az egyedi amerikai nemzeti karaktert, McCarthy az amerikai határvidék történelmileg összetett kontextusában a kiegyensúlyozatlan hatalmi viszonyokra és a harmónia megbomlására összpontosít.

1.2 A disszertáció felépítése

A dolgozat az elméleti bevezetőt és McCarthy irodalmi műveinek, munkásságának rövid áttekintését követően négy fejezetben vizsgálja részletesen a hagyományos amerikai irodalmi toposzok segítségével a délnyugati táj és az ott élő emberek interakcióit és azok történelmi, kulturális, társadalmi, politikai, és gazdasági kölcsönhatásait és reprezentációit. A konklúzió a négy műben feltárt jelenségekre reflektál.

Greg Garrard *Ecocriticism* (2004) című könyvében a vadon (*wilderness*), a pasztorál és a posztapokalipszis irodalmi toposzainak vizsgálata, ahogyan Rosi Braidotti *The Posthuman* (2013) című elmélete, valamint Serenella Iovino és Serpil Oppermann *Material Ecocriticism* (2014) című gyűjteménye is elméleti háttérrel biztosított McCarthy irodalmi szövegeinek ökológiai szempontú vizsgálatához.

A Waldron és Friedman gyűjtemény minden alfejezete a tér és a hely irodalmi szövegekben való felfogásával foglalkozik, ám ezen túl mindegyik rész az ökológia sajátos szemszögéből vizsgálja és erősíti Waldron gondolatait: az első rész "Ökológiai identitások", a második rész "Ökológiai városképek" és a harmadik rész "Ökológiai retorika". Az antológia ezen fejezetei inspirálták a négy McCarthy-regény vizsgálatának szerkezetét. Ezért minden alfejezet a délnyugati táj identitásformáló potenciálja, a határvidéki környezet történelmi, társadalmi és kulturális reprezentációi, a western műfaj képei, metaforái, szimbólumai és egyéb irodalmi eszközei, valamint McCarthy fikciójának a multietnikus és multikulturális határvidéki miliőbe ágyazott diskurzusa köré épül.

A *Véres délkörökről* szóló első fejezet a XIX. század közepi amerikai vadon narratíváját vizsgálja a határvidék mítosz történelmi kontextusán, valamint az előre elrendelt nemzeti sors beteljesítésének birodalmi ideológiáján keresztül. Az amerikai vadon egy kulturális konstrukció, amelyet az európai telepeseknek a számukra idegen természeti környezetben szerzett tapasztalatain keresztül látunk. A vadon fogalma nemileg kódolt, és a fenségesként ábrázolt táj erőszakos férfieszményekkel-társul, mivel a terjeszkedés, a femininként felfogott és láttatott környezet felügyelete és a mindenre kiterjedő hatalom férfias erőket igényel. McCarthy eposzi westernjében a délnyugat megegyezik az amerikai kulturális identitást meghatározó fenséges tájjal, amely – William Cronon szavaival élve – a "középutat" (*Wilderness* 21) jelenti a "vadság" és a civilizáció között. A területen az emberek közötti interakció barbár módszerei fedezhetők fel, melyekre számos kritikus "vadságként", vagyis a földterület és annak lakói feletti hatalom kiterjesztéseként utal. A *Véres délkörök* című regénnyel foglalkozó alfejezetek a délnyugati vadon nemi kodifikálásának identitásformáló

jellegét, a tájnak a nyugati hős fogalmának aláásásában rejlő lehetőségeit, valamint a különböző nyugati mítoszokat vizsgálják, amelyek a történelmi, kulturális és társadalmi felfogást és reprezentációkat alakítják. Feltáruznak a szerzőnek a tájjal kapcsolatos filozófiai és esztétikai aggályai és az irodalmi szöveget keretbe foglaló módozatai, csakúgy, mint az elbeszélés diskurzusa a "vadság" és a "vadon" különböző fogalmaival összefüggésben.

A pasztorál egy másik jelentős irodalmi toposz az amerikai western írás hagyományában, amivel kapcsolatban McCarthy ökokritikai aggályokat fogalmaz meg a *Vadlovakban*, a Határvidék-trilógia első részében. A klasszikus európai pasztorál írásmódja a délnyugati vadonhoz és a western mítoszokhoz igazodik, amelyek a természetben való nomád életmód elképzelt aranykora iránti nosztalgiát fejezik ki. Az amerikai pasztorál ráadásul a hagyományos pasztorál domesztikált formája, amely a földdel való esztétikai kapcsolat helyett a jeffersoni agrárpolitikai ideológiából eredően a munkát hangsúlyozza. Azonban McCarthy délnyugat ábrázolásában sem esztétikai, sem gyakorlati szempont nem játszik központi szerepet. Ehelyett a természeti elemek környezet-szempontrú megközelítését hangsúlyozza, összekapcsolva azokat a föld lakóinak társadalmi, kulturális gyakorlatával. McCarthy cowboy-története a modernitás újraértékelése köré épül: tizenéves szereplőinek a mexikói határon való átkelése az elképzelt múltbéli ideálok felelevenítésére szolgál. A második világháború utáni technológiai fejlődésből és az iparosodásból való kiábrándulásuk miatt a két főhős, John Grady and Lacey Rawlins, a múlt századi pasztorál békéje és a hősiesség csalóka ideáljai után vágyakozva lépnek át a poszt-határvidékként (*postfrontier*) definiált idegen, mexikói területre. McCarthy a pasztorál toposzt arra használja, hogy igazolja a határvidék-mítosz történelmileg, társadalmilag és kulturálisan konstruált fogalmainak megbízhatatlanságát és hiányosságát a képzeletbeli délnyugati tájakon. A western műfaját a pasztorál újragondolt formái szerint írja újra, rávezetve az olvasót arra, hogy a nyugat ábrázolásai félrevezető történelmi és társadalmi konstrukciók. Emellett a dekonstruálja a nyugati szimbolizmust, a pasztorál idillt és a határvidék liminális terében tett utazást. A fejezet a tájról szóló nyugati mítoszokkal összhangban tárgyalja az amerikai pasztorál hagyomány identitásképző potenciálját, és feltárja a multikulturális délnyugati környezet kulturális, történelmi és társadalmi reprezentációit. A pasztoráli diszharmónia és illúzió irodalmi eszközei, valamint az új westernírás stíluselemei segítik a műfaj felforgatását.

A harmadik fejezetben vizsgált *Nem vénnek való vidék* egy western thriller az amerikai délnyugat tényleges és szimbolikus tájának erkölcsi, társadalmi és ökológiai degradálódásáról. A regény a környezet és az ember közötti anyagi viszonyokat és kölcsönhatásokat vizsgálja,

alkalmazva a poszthumán állapot kialakulását az embertelen második világháború és az erkölcstelen vietnami háború után. Míg a materiális ökokritika és az ökológiai posztmodernizmus az emberi és a környezeti szereplők együttes kölcsönhatásának gondolatát támogatja az Egyesült Államok és Mexikó határvidékének kopár, elszigetelt és hátborzongató sivatagában, addig a poszthumanizmus elmélete az emberiségben rejlő destruktív erők dinamizmusát, az erkölcsi értékek, valamint az ész, a humanizmus és az antropocentrizmus – amelyek az európai felvilágosodás alapfogalmai – erózióját erősíti, és ezeket a sors, a véletlen, a káosz és az erkölcs teljes hiányával helyettesíti. A regény perspektívája a délnyugati földrajz, táj, emberek, állatok és jelenségekről való antropocentrikus szemléletmódról az ökocentrikus aspektusra vált, és ezzel minden környezeti entitást egy szintre helyez. Ebből a nézőpontból az ágencia az emberről az ökoszisztéma nem emberi összetevőire tevődik át, ahol minden elem aktív és ágenciával felruházott. A főszereplők identitásformálását a környezethez és az általuk létrehozott anyagi javak hálójához fűződő kapcsolataik taglalják, és ezek a kapcsolatok emberi erkölcsi dilemmákat és poszthumán egzisztenciális válságokat generálnak. Az anyagi kapcsolatok és az emberi etikára vonatkozó álláspontok változása a strukturális átalakulásra is hatással van: átrendezi, vagy inkább polarizálja a társadalmi, gazdasági és jogi struktúrákat, a kulturális mintákat és az emberi viselkedést, ezen kívül aláássa a hagyományos értelemben vett emberi erkölcsöt. Az anyagi elemek képesek új kapcsolatokat teremteni a különböző környezeti jelenségek között, és az emberi és nem emberi szereplők közötti kapcsolatok láncolatán keresztül egész narratívákat hoznak létre. A szereplők közötti verbális interakció a poszthumán fordulat és az anyagi megszállottság megnyilvánulása, szemben a keresztény világnézet által hirdetett emberi erkölcsökkel és értékekkel.

McCarthy disztópikus elbeszélésében, *Az út* című regényben, teljesebbé válik ki a szerző vészjósló ökokritikai látásmódja a misztifikált amerikai tájat illetően. A természeti környezet pusztulása, a városi helyek és a vidéki élőhelyek visszaszorulása az emberi társadalmak, kultúrák, törvények és erkölcsök felbomlását eredményezi, amely anarchiához vezet az apokaliptikus világ kiürült terében. A regényben a határvidék mítoszát egy meg nem nevezett globális katasztrófa hatásai és a teljes bioszféra pusztulása fordítja meg. A regény szereplői számára ez a fenyegető nukleáris tél elől a melegebb délre való visszavonulást, valamint az erőszak és a kannibalizmus miatt mindenfajta közösségtől való elszigetelődést jelenti. A civilizált normák és szokások, az emberi kultúrák és értékek megtartása ebben a kaotikus térben szinte lehetetlen kihívás. Az erkölcsök annyira rugalmasak lettek, hogy a keresztény eszmék értelmében vett jó és a rossz cselekedetek közötti értékítélet meghaladja az emberi képzeletet.

A kopár táj és a kiürült városi terek hatással vannak az énkép (re)konstruálására, miközben az egyének korábbi társadalmi és személyes identitásai szétesnek és elvesznek. Az amerikaiságot a XIX. század óta meghatározó ideológiák dekonstruálódnak. Az apokalipszis metafora egy időtlen és végtelen térre vonatkozik, amely a teljes környezet elpusztításával a biológiai diverzitás és az emberi kreativitás helyébe lépett, hátrahagyva a bukott emberiség egyetemes morális válságát. A posztapokaliptikus narratíva a társadalom és a kultúra ürességét hangsúlyozza az elpusztult világban, ezáltal a nyelv leépülését a szétesett párbeszéd, az önkényes értelmezés és a bizonytalan jelentések révén.

1.3 Következtetések

Az ökokritika elmélete a western műfaján belül a környezeti beágyazottságot tekinti kulcskérdésnek. Mint interdiszciplináris tudományterület, az ökokritika túlmutat a természet esztétikai értékelésén az irodalmi művekben. A környezet valós helyeinek – ideértve a természeti és az ember alkotta konstrukciókat is – reprezentációját vizsgálja az irodalom, a kultúra, a társadalom, a filozófia, a vallás, a jogalkotás, a történelem, a gazdaság, a politika, az ideológiák, a gyakorlatok és a rítusok absztrakt terein keresztül. Az irodalmi ökológia, vagyis az irodalmi művek ökológiai és környezeti szempontból történő tanulmányozásának módszere, amellyel érvel, hogy a biotikus kapcsolatok, az ontológiai kihívások és a jelentésalkotás a hely megismerése emberi szemszögon keresztül történik. Karen E. Waldron azt állítja, hogy az irodalmi szövegek mindig a helyek, az emberek és a környezet közötti kapcsolatot és kölcsönhatást tükrözik, beleértve "a természetet és a kultúrát, a biotikust és a testet, a világ egész anyagát, olyan formában, amely a hely reprezentációin keresztül olvasható" (Waldron ix).

A disszertáció a délnyugat-amerikai táj jelentőségét és narratívaképző potenciálját vizsgálta az emberi és környezeti kapcsolatok, identitások, kultúrák és társadalmak alakításában Cormac McCarthy négy regényében: *Véres délkörök, avagy vörös alkony a nyugati égen*, *Vad lovak*, *Nem vennék való vidék* és *Az út*. A hipotézist, mely szerint McCarthy regényeinek perspektívája nem antropocentrikus, hanem biocentrikus, az ökokritika központi állításával igazoltam, melynek értelmében minden entitás egyenrangú a hely és a környezet kontextusában. A négy regény az amerikai történelem főbb korszakaival foglalkozik, melyek hanyatló pályáját írják le a XIX. század közepétől napjaink környezettel kapcsolatos problémáival bezárólag. Az USA és Mexikó közötti határvidék egy olyan régió, amely magában

foglalja a történelmi, kulturális és társadalmi terek dimenzióit, és amelyek összekapcsolódnak az amerikai délnyugat különböző környezeti ágenseivel a fikciós elbeszélésen keresztül.

McCarthy újraírja a nyugati mítoszt, felhasználva, ám megkérdőjelezi Turner és a progresszívista történészek téziseit, amelyek a XIX. századi nyugatot a haladás, a gazdasági növekedés, a terjeszkedés és a lehetőségek helyének, az amerikai nemzet kialakulási pontjának tekintette. McCarthy fikciója demisztifikálja a nyugati hőst, lebontja határvidék mítoszait, a vadon, a pasztorál, a poszthumán és a posztapokalipszis irodalmi toposzain keresztül. McCarthy felhasználja a klasszikus western jellegzetességeit a posztwestern megteremtése érdekében, amely magába foglalja a természeti környezet és az ember közötti kapcsolat aktuális kérdéseit vizsgáló ökológiai perspektívát.

A délnyugati környezet identitásformáló potenciált hordoz magában, amely arra készíti a szereplőket, hogy a XIX. századi nyugati mítoszok örökségét kövessék. Nemcsak a társadalmi helyzet, a gazdasági státusz és a kultúrák közti milió formálja a szereplőket, hanem az ökológiai körülmények is meghatározóak identitásuk kialakulásában. A délnyugat-amerikai táj kapcsolat- és narratívaképző tulajdonságai aktívan hozzájárulnak McCarthy hőseinek keretezéséhez. Lydia R. Cooper hangsúlyozza a westernhősök természethez való viszonyának jelentőségét a karakterük kialakításában. A szereplők vonásai épp oly liminálisak, mint a délnyugati táj. A táj esztétikai tulajdonságai, amelyeket az előző században dicsértek, nem sorolhatók a fenséges, a szép, a festői, vagy a rút kategóriáiba. Ugyanígy a szereplők erkölcsi tulajdonságai is szemben állnak a jó és a rossz kettősségével. Cooper úgy véli, hogy a western-elbeszélésekben a szereplők közötti központi konfliktus a "magányos fegyveres és a kollektíva közötti ellentétből ered, amelyet a "törvény emberei", a "farmerek", a "banditák" vagy az "indiánok" képviselnek – ezek között a mögöttes kapcsolat a magányos hős vagy antihős bemutatása a csoporttal szemben" (156). McCarthy egyéni és kollektív vonásokat egyaránt képviselő figurákat jelenít meg, és archetipikus karaktereket hoz létre, amelyek egyetemes emberi típusokat hordoznak: a kölyköt, az apát, a gyereket és a félkegyelműt. McCarthy nem hősies karakterei nemes eszméket, valamint egy korábbi traumatikus élmény miatti gyávaságot fejeznek ki, mint John Grady Cole, az apja, Wayne Cole, Ed Tom Bell seriff, Llewelyn Moss és "az férfi" *Az út* című műből. Néhány sötét és kétes karakter a mindenhatóság, a determinisztikus filozófia híve, és a posztapokalipszist személyesítik meg. Ezen figurák közé tartozik Holden bíró, White kapitány, John Joel Glanton, Anton Chigurh, vagy a posztapokalipszis "rosszfiúi".

A XIX. századi ideológiák és a táj amerikai koncepciói alakítják a társadalmi és kulturális interakciókat, az etnikai viszonyokat és a történelmi perspektívákat McCarthy

elemzett regényeiben. Michael Allen ugyan dicséri az új nyugati történetírást "az amerikai közember elfeledett történelmének" (201) feltárásáért, de kritizálja, hogy teljesen szembe megy a korábbi turneri elképzelésekkel. McCarthy egyensúlyt teremt a Régi Nyugat és az Új Nyugat eszméi között. A délnyugati történelmet, kultúrát és társadalmat úgy ábrázolja, hogy a tájjal való kapcsolatukra összpontosít. A határvidékről alkotott korábbi elképzelések felülvizsgálata lehetővé teszi a társadalmi, kulturális és történelmi ábrázolást ökológiai szempontból. Az ökokritika posztwestern és poszt-határvidék fogalmi nemcsak az amerikai délnyugati tájat jelölik, hanem mindazokat a helyeket és tereket, mint például a régi nyugat, a délnyugat, Észak-Mexikó, a Mars bolygó, az apokaliptikus világ kiürült tere, amelyek jelentőséggel bírtak a hatalom, a dicsőség és a nagyság amerikai jellemzőinek meghatározásában. A végzet beteljesítésének ideológiája és az ehhez kapcsolódó amerikai kivételesség filozófiája támogatta az euro-amerikai felsőbbrendűség elképzelését, a hegemoniát és a rasszista ideológiát más nemzetek és etnikumok felett. Mindez a kontinens fegyverekkel történő meghódításának birodalmi céljait szolgálta a különféle etnikumokkal folytatott háborúk során. Mint McCarthy műveiből kiderül, a természeti környezet nem a kemény munka és a termékeny földeken való mezőgazdasági termelés romantikus felemelésére, vagy a vadon megszelídítésére szolgál. A délnyugati terület, amely a vadon terepe, a XIX. században szerencsevadászok, harcosok, banditák és martalócok porondja volt, a hidegháború utáni időszakban pedig az olaj-, fegyver- és kábítószer-kereskedelem színteréül szolgált.

Cormac McCarthy újraírja az amerikai nyugatról szóló nagy narratívákat, az embereknek a környezetben és a környezettel való – ember és nem ember, szerves és anyagi – kölcsönhatására összpontosítva. Éppen ezért a műveit az Egyesült Államok és Mexikó határvidékének történelmi, kulturális és társadalmi kontextusába helyezi. Különböző irodalmi eszközöket - fogalmi metaforákat és metonímiákat - alkalmaz regényeiben, hogy alátámassza a délnyugati környezet emberi képzeleten és érzékelésen alapuló elvont jelenségeit. A zsidó-keresztény fogalmi keretrendszer mind a négy regényben megjelenik, és megteremt az implicit értékítélet erkölcsi alapját, valamint a posztumán állapot kritikáját. McCarthy nyugati szimbolikája archaikus, kevert és kétértelmű jelentéseket teremt, míg az allegóriák a tájhoz kapcsolódó történelmi és pszichológiai kérdéseket boncolgatják.

A különböző népek (indián, spanyol-mexikói és angol-amerikai), emberek (őslakosok, bevándorlók és migránsok), kultúrák (európai és őslakos), vallások (pogány rítusok és keresztény hagyományok), törvények (államilag szabályozott és önjelölt igazságszolgáltatás), filozófiák (ontológiai és episztemológiai kérdések a tudásról, az emberi természetről, a

determinizmusról és a sorsról), valamint az erkölcsiség kérdései egytől egyig a civilizáció és a barbárság közötti középutat jelenti. Greg Garrard ökológiai irodalmi trópusok (vadon, amerikai pasztorál, posztapokalipszis) és Rosi Braidotti poszthumanista filozófiai és kulturális fogalmainak használata hangsúlyozza a hely fontosságát a különböző világnézetek és fogalmi keretek létrehozásában egy adott tájon. A poszthumanista filozófia szerint a lét és az értelem az anyagi viszonyokból ered. A vadon fogalma a környezet nemek szerinti szemléletét alkalmazza, és megkönnyíti a vadon különböző fogalmainak vizsgálatát. Az amerikai pasztorál a hagyományos értelmű pasztorál egy sajátos formája, amely keretet biztosít a természet, a vadon és a nemzet jelentéseinek feltárásához (Gifford 160), valamint a western és a határvidék mítoszainak ökokritikai szempontból történő újraírását hirdeti. A posztapokalipszis toposza a hely és a tér kategóriáinak és dimenzióinak megkülönböztetését vizsgálja a környezeti érzékelés, az emberi megismerés és a képzelet szempontjából.

A határvidék diskurzusa feltárja a terület lakói közötti hatalmi viszonyokat, amelyek a nyelvhasználatban, a párbeszédekben, valamint a környezet érzékelésében és a környezetre adott reakciókban jutnak kifejezésre. A különféle nyelvek jelenléte artikulálja a "középutat", vagyis a kultúrák és az emberek találkozásait a határvidéken. Az angol és a spanyol nyelv közötti kódváltás (*code-switching*) a régió etnikai és kulturális sokszínűségét jelzi. A környezethez kapcsolt nemi alapú (*gender*) meghatározások és szóhasználat révén elsősorban a hegemon és maskulin, fehér férfi-központú nyelvezet fejeződik ki, valamint a nyugati patriarchális társadalmi rend dominálnak. Ezzel szemben az etnikumokra, a nőkre, az állatokra, a gyengékre, a leigázottakra, és a jogfosztottakra úgy hivatkozik a régi nyugati nyelvezet, mint a "mások". Az elbeszélést egyszerre fűzi át a meggyőző célú retorika és a köznyelvi beszédstílus. A világegyetem és az emberi természet dinamikájáról szóló filozófiai eszmefuttatások hosszasan bontakoznak ki az élet és a halál ontológiai kérdéseit, a sors, a véletlen és a szerencse fogalmait, vagy a háború és a játék párhuzamainak kérdésköréit érintve.

Cormac McCarthy négy regényének ökológiai és biocentrikus szemszögből történő olvasata az 1970-es és 1980-as évek irodalmi és történelmi paradigmaváltásai, valamint napjaink új, környezetközpontú szemlélete miatt releváns. Ezek a változások a hierarchikus antropocentrikus felfogás fenntartása helyett a természeti és az anyagi környezet, az emberi és a nem emberi szereplők azonos léptékű percepcióját, valamint az ezek közötti kapcsolatot és kölcsönhatást hangsúlyozzák. McCarthy délnyugati látásmódja, írói stílusa és a western műfajának alkalmazása alkalmas a táj és az emberek közötti kapcsolatok újraértelmezésére egy földrajzilag elkülönülő régióban, valamint a természeti környezetről szóló fikciós és nem

fikciós narratívák újraírására. A szerző 1985 és 2006 közötti több mint két évtizedes irodalmi munkássága a vadonról alkotott XIX. századi amerikai ideológiákat vizsgálja. A disszertációban tárgyalt négy regény újraértelmezi a délnyugati tájat a második világháború utáni iparosodás és technológiai fejlődés, valamint a hidegháború korszakának kontextusában, amikor a helyhez fűződő társadalmi, kulturális, politikai és gazdasági kapcsolatok újjáalakultak. McCarthy rávilágít a tájhoz kapcsolódó hegemon angol-amerikai és spanyol-mexikói hódítók kétértelmű birodalmi céljaira, egyensúlyba hozva azokat az őslakosok önvédelmi, ám erőszakos reakcióival és gyakorlatával – az utóbbiaknak erkölcsi és etikai érzéket tulajdonítva. McCarthy írásainak jelentősége revizionista írásmódban rejlik, amely az amerikai délnyugaton létező környezeti egységek mindegyikére egyformán fókuszál. Átfogó látásmódja összekapcsolja a nemzeteket, etnikumokat, kultúrákat és eszméket a régió földrajzával, valamint élő és élettelen természetével. Az egymásra utaltság e kusza hálójában az embereknek csak korlátozott cselekvőképességük van, ami legtöbbször szélsőséges erőszak formájában nyilvánul meg. Cormac McCarthy eredeti ábrázolásmódja a délnyugati határvidéken zajló élet különféle formáinak összetettségére reflektálva a lét megértésének mélységeit tükrözi, amely túlmutat az szűk "emberi" látókörön.

2. Dr. habil Kovács Ágnes Zsófia (SZTE-BTK) opponensi véleménye

Ágnes Zsófia Kovács
University of Szeged, Hungary
Department of American Studies

Reader's evaluation

Candidate: Kitti Somogyi
Title: The Rewriting of the Western Myth in Four Novels by Cormac McCarthy
Supervisor: Gabriella Vőő
School: University of Pécs, Faculty of Humanities and Social Sciences, Doctoral School of Literary and Cultural Studies
Date: January 7, 2023

Kitti Somogyi's dissertation investigates literary representations of the nature-culture relation in Cormac McCarthy's four novels of the American South-West from an ecocritical perspective. The Western and the Pastoral provide the literary context of the explorations. In these, traditional representations of the American West presuppose the possibility and importance of individual action in the frontier. In the dissertation, McCarthy's literary representations of the US-Mexican border area in the South-West are explored through current ecocritical themes.

The texts discussed are McCarthy's novels most often studied and taught. These provide an overview of McCarthy's fiction about the West starting with his most acclaimed *Blood Meridian* (1985), his most accessible *All the Pretty Horses* (1992) from the Border trilogy, his easy-to-follow *No Country for Old Men* (2005), and finally, his Pulitzer-prize winning post-apocalyptic *The Road* (2006). The dissertation argues that McCarthy's texts set in the South-West area subvert traditional idealized notions of the US West and South-West as Arcadian idyllic locations for individual action. In ecocritical terms, it claims that McCarthy's texts provide not an anthropocentric but rather a 'biocentric' perspective of the Southwestern border area. Through this, McCarthy's novels deconstruct traditional US notions and representations of the frontier West.

The objectives of the research seem highly relevant. Using an ecocritical perspective for the discussion of McCarthy's representations of the "wilderness" sounds quite promising. The dissertation

relates to one of the most formative traditional literary *topoi* of American literary scholarship, the representations of the frontier West as the metaphoric space for the emergence of the "American character." The introduction has been fully revised after the home defense to provide a theoretical overview of the key issues and terms that facilitate the analysis. Here one can follow the critical histories of basic concepts like the frontier, the American West, the Pastoral tradition, and ecocritical methodology -- as they are enumerated one after the other. Karen E. Waldron's introductory article in *Toward a Literary Ecology* provides the theoretical framework of the dissertation, which views literary texts as ecosystems and parts of a larger ecosystem. The approach focuses on interconnections: among people, places, and nature, and also among or inside texts.

The critical agenda of the project remains a challenging approach to a novelist whose work is notoriously difficult to locate critically. Standard labels like minimalism, canonical post-modernism, and multiculturalism (McGurl 2009) do not accommodate McCarthy's texts. Therefore critical discourse needs to incorporate more useful analytical categories for McCarthy's novels. The dissertation takes part in the cultural work of constructing such categories by reading McCarthy from a posthumanist ecocritical perspective. I find this a rewarding project.

At the same time, there are several questions concerning the actual argumentation of the dissertation. I will focus on literary history and methods of analysis mainly. First and foremost, I think the dissertation does not tackle the problem of how an ecocritical reading *complements* previous critical engagements with McCarthy. Steven Frye, the leading McCarthy critic today, draws attention to the role of the American romance tradition in McCarthy's novels (Frye 2011, 6). Frye identifies three versions of the romance McCarthy engages: the frontier romance (Cooper), philosophically ambiguous narratives (Hawthorne and Melville), and the Southern gothic and grotesque (Faulkner, Caldwell, McCullers, O'Connor) (ibid.). In *Understanding* Frye argues that McCarthy's engagement with darkness as mystery

and the role of violence in the world forms part of the tradition of the Southern Gothic that foregrounds boundaries of the human intellect (Frye 2011, 12). His introduction to *The Cambridge Companion to Cormac McCarthy* draws attention to McCarthy the “philosophical” novelist whose interest in evil can be related to his interest in Gnosticism (Frye 2013, 5). Also, his edited *Cormac McCarthy in Context* has a whole section on McCarthy and religion. Moreover, it contains a separate chapter on McCarthy and the romance and McCarthy and ecology (Frye 2019). In his *Companion to the Literature of the American West*, Frye writes that another important feature of McCarthy’s writing is his invitation for the reader to participate in the creation of a reading experience (Frye 2016, 2 27). Last but not least, McCarthy’s growing reception contemplates literary and intellectual connections to the appalling carnage of violence and rays of mysticism in the author’s texts (cf. Mundik 2016, Hillier 2017). I wonder how these traditional areas of McCarthy scholarship are reconceptualized by the ecocritical reading performed in the dissertation.

My second concern with the argumentation is that its character analyses remain largely unconnected to the theoretical frame showcased in the introduction. Instead of a focus on interconnections among people, places, and nature, and also among or inside texts, long sections analyze positive and negative characters in chapter 1 (30-37), chapter 2 (61-69), and chapter 3 (93-101). I wonder how these can be aligned with the aims of literary ecology (Waldron 2013, vii), the approach to texts as ecosystems.

Another problematic point of the argumentation is the inclusion of sections on discourse in each chapter. I find these subchapters do not relate to the main thrust of the argument in the dissertation. A basic problem with these parts is that the term “discourse” is not defined anywhere. One can guess, though: in one of the subconclusions, the topic of the analysis is called McCarthy’s “new western writing style” (88). If one looks into what is being explained in these sections to clarify the meaning of

“discourse,” one finds a challenging mix of aspects that implies the word indeed probably means “literary form” or “style” in the general formal sense of the term.

However, checking the sections one by one reveals that “discourse” is used for surveying different features in different chapters. Chapter 1 enlists stylistic elements of narrative (51), which are elaborated on through three concerns: archetypal characters, denotations and connotations of the trope of the wilderness, and static writing style. Chapter 2 surveys five topics under the same heading. Here philosophical questions, diversity of the environment, Spanish expressions, symbolism, and descriptions of life and death are studied. Chapter 3 describes a Christian conceptual framework/worldview, manifestations of posthuman philosophy, and verbally abusive gender relations (119). Chapter 4 surveys descriptions of an apocalyptic nature and it maps out how language crumbles distinctions between good/bad and among past/present/future; philosophical questions, and the uses of symbols. The uneven mixture of aspects in the chapters indicates that these sections remain separate both from the main argument and each other.

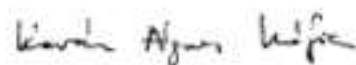
If one wanted to integrate these sections into the discussion on McCarthy's decentering of the frontier myth, one way would be to look at *the linguistic performances of the frontier myth*. For instance, bilingualism could be analyzed in the novels to investigate how it challenges English dominance (as in Soto 2002). Another way would be to look at the “McCarthy sentence” as the embodiment of an “aesthetic and moral principle,” an opposition between formless sentences and the strict allegoric structure of the narratives (Sári B. 2021, 97-8). Even Waldron's idea of ecological rhetoric (Waldron 2013, part 3) may be a method to address the concern with new nature writing. In their present form, these subsections do not advance the argument of the dissertation. I wonder if reorganizing them in one of the ways suggested could reconnect them to the rest of the text.

There is a need to mention that mistakes in formatting style still occur in the text. There are some missing page numbers and also inconsistencies in format. To give one example: Waldron's book central to the argument is cited as a book with two authors, but it is an edited volume with Waldron's introductory chapter. I believe distinctions like this should be made clear in a Ph.D. dissertation.

In general, I detect a kind of critical writing in the dissertation that prefers statements to questions. In the introduction, apart from a survey of several theoretical terms, one can also find claims on each novel that will be elaborated on in the subsequent chapters but not dilemmas to explore. Similarly, the conclusion contains a general critical summary of McCarthy's work, rather than an account of the questions explored by the dissertation. So let me ask one open question the conclusion might have formulated as a possible further question to discuss: how can the perspectives on McCarthy's four texts developed in the dissertation be related to his two new novels published in 2022?

Before winding up this report, I need to acknowledge the fact that compared to its earlier version for the home defense, the dissertation has been revised. The introduction and the conclusion have been rewritten, the comments on "real" phenomena have been deleted, and the bibliography has been expanded. Moreover, the use and format of the references have been amended (mostly) as well.

I suggest that the dissertation should be forwarded to the next stage of the Ph.D. procedure, the public defense.

Ágnes Zsófia Kovács

Szeged

Reference list

- Frye, Steven. 2019. *Cormac McCarthy in Context*. Cambridge: CUP.
- . 2016. *The Cambridge Companion to the Literature of the American West*. Cambridge: CUP.
- . 2013. *The Cambridge Companion to Cormac McCarthy*. Cambridge: CUP.
- . 2011. *Understanding Cormac McCarthy*. Columbia: University of South Carolina Press.
- Hillier, M. Russell. 2017. *Morality in Cormac McCarthy's Fiction: Souls at Hazard*. New York: Palgrave.
- McGurl, Mark. 2009. *The Program Era: Postwar Fiction and the Rise of Creative Writing*. Cambridge, Mass.: Harvard University Press.
- Mundik, Petra. 2016. *A Bloody and Barbarous God: The Metaphysics of Cormac McCarthy*. Albuquerque: University of New Mexico Press.
- Sári B., László. 2021. "A poszt-posztmodern esztétikája McCarthynál: Az út és a „fekete giccs.” In uő., *Mi jön a posztmodernre? Változatok a posztmodern utáni amerikai fikciós prózára*, 93-109. Budapest: Balassi.
- Soto, Isabel. 2002. "The Border Paradigm in Cormac McCarthy's *The Crossing*." In Benito, Jesus and Ana María Manzanás, eds., *Literature and Ethnicity in the Cultural Borderlands*, 51- 61. Amsterdam: Rodopi.
- Waldron, Karen E. "Introduction: Toward a Literary Ecology through American Literary Realism and Naturalism." In Waldron, Karen E. and Rob Friedman, eds. 2013. *Toward a Literary Ecology: Places and Spaces in American Literature*. xv-xxxix. Plymouth: Scarecrow Press.

3. Dr. habil Federmayer Éva (ELTE-BTK) opponensi véleménye

Reader's Report on the Revised Doctoral (Ph. D.) Dissertation
"The Rewriting of the Western Myth in Four Novels by Cormac McCarthy"
by Kitti Somogyi, U of Pécs

Overview

Kitti Somogyi's dissertation of 168 pages (including the bibliography) is the revised version of her first draft. In her work, she addresses one of the most difficult contemporary American writers and his peculiar engagement with the myth of the wild west, which is deeply embedded in a distinctive cultural discourse, indeed, in one of the formative identity narratives of US-America. Her purpose is to explore four of his novels (*Blood Meridian*, 1985; *All the Pretty Horses*, 1992; *No Country for Old Men*, 2005; and *The Road*, 2006) from a perspective that is attentive to literary (rhetorical and generic), cultural studies, historical, and ecocritical concerns. The enterprise seems to me exciting, highly relevant, appropriate, timely, and intellectually promising.

The text starts with an Introduction, continues with the discussion of each novel in separate chapters, and closes with a conclusion. Overall, the quality of the text shows improvement compared to the original first draft.

Evaluation in more detail

The Introduction would read better in a sustained and well-documented narrative which usually guarantees the relevance, logic, applicability, and the context of the chosen theme and its theoretical apparatus, along with its methodology. The intention to this end occurs here and there but there is practically no structured, all-embracing, and consistently argued theoretical introduction that would normally kick off a sophisticated analysis to follow. Instead of this, one gets a more or less cursory roster of concepts whereby the New Western History, a school of history writing—emerging in the 1970s and gaining ground in the 1980s and 1990s—is captured, followed by a list of approaches to the key concepts (the pastoral, anti-pastoral, post-pastoral, the sublime, wilderness, wideness, and the posthuman); even the term ecocriticism turns up, yet none of the key concepts are coherently organized within their relevant critical context.

For instance, it is difficult to receive reliable guidance from the dissertation as to how NWH relates to earlier conceptualizations of the American West, such as Ray Allen Billington's

formerly canonical *Westward Expansion: A History of the American Frontier* (1949, the latest, abridged edition published in 2001) or to those of other historians in the so-called progressivist tradition. Furthermore, it is not clear what the author means when William Cronon is identified as a Neo-Turnerian (p. 6), yet also classified as a NWH-an, or when Frederick Jackson Turner is associated with American imperialism (which would rather be true of his colleague, Theodore Roosevelt). Indeed, it would be helpful for the reader to pin down the importance of NWH in light of a cogent assessment of their prevailing significance, finding a convincing answer to how NWH-ans were received by other American historians, and how they are assessed today, in the 2020s, and whether there is any revision, modification or rethinking of their original discourse, which surfaced 30-40 years ago.

Last but not least, it would be of utmost importance to point out how the dissertation uses (or, in the main, castigates) progressivism which, according to Richard L. McCormick, sprang out of the reform movements of the 1890s and the 1910s, and which he regards as

the first (perhaps the only) reform movement to be experienced by the whole American nation. Widely circulated magazines gave people everywhere the shameful facts of corruption and carried the clamor for reform into every town and city of the country. Almost no one in the United States in, say, 1906 could have been unaware that ten-year-old children worked through the night in dangerous factories or that many United States senators served the big business corporations.”

(<https://is.cuni.cz/studium/predmety/index.php?do=download&did=141602&kod=JM074>)

Frederick Jackson Turner's thesis "The Significance of the American Frontier in American History" (1893) as a quintessential example of the progressivist era is discussed on grounds of the New Western History but the comment loses its critical edge in this phrasing: *Further weaknesses of Turner's history are the artificial terms "civilized" and "savage. . ."* As of now, we, in the humanities still assume that language is basically a system of signs, hence necessarily "artificial," as is also the case with the words "civilized" and "savage."

Trying to avoid a list of caressly phrased instances in the dissertation that also suggests premature or hasty scholarship, I only cite page 20: *Pastoral is an influential literary trope in the American western writing tradition since the nineteenth century and the environmental*

perception in fiction, shaping ecocritical concerns of nature in literary and historical writings. However, the pastoral is not a literary trope. According to Gifford this dissertation also cites, the pastoral first appears as a genre, then it is used as a mode, then, as today, it functions as a concept.

I am aware of the urgency of deadlines and their unfortunate consequences but a more careful and perhaps longer editing process could substantially improve the overall quality of this writing. My criticism holds true of other instances when, for example, it would also be helpful to give the exact title of books the dissertation considers pivotal: *A New Significance: Re-Envisioning the History for the American West* is only referenced by its subtitle (3).

The dissertation could fare well with an elaborate thesis statement. Suggestions for the direction and main signposts of the discussion occur here and there, as in subsection 3, where formerly discussed concepts (such as the wilderness and the pastoral) recur, along with a newly introduced concept, that of the posthuman/posthumanism (in 3.3). It is not enough, even relevant to suggest (as at the beginning of the dissertation) that *Cormac McCarthy's revisionist literary oeuvre "coincides" with the premises of the New Western History* (1). This can be read as assuming that McCarthy's novels "coincide" with the conceptual premises of a set of historical narratives, known as the New Western History (within the disciplinary field of history/historiography). The verb *coincide* is an unfortunate term (also suggesting an argument that has not sufficiently been worked through), especially when the supposed correspondence between a certain set of literary works and a certain subfield of a discipline is not clarified immediately. The reader could ask whether McCarthy himself has had a disciplinary affiliation with New Western Historians so much so that his fiction even bears traces of NWH. If this is not the case, what exactly accounts for the fact that the dissertation addresses a supposedly similar social imaginary that seems to support both the school of a distinct history writing and the mode of novel writing identified as Cormack McCarthy's? It is far from convincing to suggest, as the dissertation does, that "His fiction addresses ethnic relations, culture, and history in the American southwest. He not only explores the relationship between various ethnicities but investigates their interaction in, and with, the environment" (1). Based on this loosely phrased hypothesis of "coincidences," virtually all southwestern American writers from the 19th-century, such as Kate Chopin, to contemporary writers, such as Linda Hogan could qualify for a discussion from a New Western Historical perspective. I would not suggest it is not possible, of course; but as a critical reader, I would

demand a more convincing guideline to understand the specificities of McCormack's novels than by way of coincidences.

While reading this dissertation I had the impression that segments of the discussion lacked the critical sophistication that defines scholarship even at the beginning of an academic career. It is certainly true that we could easily become biased toward our chosen subject in the course of writing, but reliable scholarship involves a certain amount of persuasive power to convince readers about the validity of distinct arguments we pick, always in a thoroughly argued critical context. The dissertation, however, still shows a tendency to resort to making statements that are too general or simply not valid because they draw on sources which are misread, misplaced, and erroneously commented on.

I only adduce a few examples to demonstrate that the rigor of philological precision and the clarity of theorizing would demand considerably more care and attention in this work.

I.

Simon/p. 17: Nineteenth-century American wilderness writing had been anthropocentric, seeing man as the conqueror of the land connecting moral values to nature. In contrast, contemporary writing looks upon human beings as part of the land following a rather biocentric view of a diverse environment (Garrard 72). The biocentric description of the Southwestern landscape deconstructs the concept of the wilderness, challenging the masculine myth connected to the subjugation of the territory and the self-reliance of the heroic Western male. The concept of the wilderness as paradise in line with nationalistic notions is, Garrard argues, the falsification of history by "the exclusion of working people, white, Hispanic and Indian" (Garrard 77).

Over and against all this above, this is what Garrard proposes on pages 72-73 and 76-77:

1) on Leopold and biocentrism (72-73):

Beguiling as it may seem, Leopold's dictum raises substantial philosophical and ecological problems. The metaphor of 'citizenship' is appealing, but human societies attach reciprocal rights and duties to citizenship and our duties are exclusively *to* the wilderness; we do not

derive any in return. Also, the formula only asserts the moral value of, rather than arguing for, say, a stable biotic community. While it may seem obvious that we should prefer a healthy environment, the nonchauvinistic grounds for wanting one are not supplied. Perhaps more problematic still, the very idea of a 'biotic community' as an identifiable, stable locus of value is extremely problematic from the perspective of modern theoretical ecology. The language of Leopold's ecology is nowadays treated with some caution since it suggests a degree of predictability that is seldom found in natural systems. The idea of a 'community' suggests the ecological whole is greater than the sum of its parts, but, as Brennan argues, 'The possibility remains that when we encounter an apparently stable ecosystem manifesting diversity of species and apparent self-regulation, we . . . may be confronted with an item that just happens to be the way it is' (1995: 211).

2) On biocentrism, the American West, and masculinity:

One of the most intriguing, though flawed, works in recent ecocriticism claims that Austin deconstructs the concept of wilderness itself. Combining autobiographical sketches, literary criticism, philosophical reflection and a discussion of desert land management, Barney Nelson's *The Wild and the Domestic* (2000) shows how Austin [Mary Austin in her *Land of Little Rain*, 1903] challenges the myth that wilderness is 'no place for a woman,' rewriting the gendered dichotomy of masculine wilderness and feminine domesticity. For example, she [ecocritic Nelson] notes that the vaunted 'self-reliance' of the heroic western male consists mainly in the ability to undertake 'feminine' domestic tasks such as cooking and mending clothes themselves, that Western states granted women suffrage long before the East, and that Austin found freedom and self-confidence at home in the rural Southwest. The centrepiece of Nelson's argument is a contrastive study of Austin and Muir in which she argues that his construction of Yosemite as a pristine wilderness paradise was not only a falsification of history, but also led to the exclusion of working people, white, Hispanic and Indian, from upland pastures that had been in use for as long as 400 years.

To put it another way and in brief: the alleged sea-change of environmental imagination (from the anthropocentric to the biocentric) in “contemporary writing,” as the dissertation suggests, is simply not corroborated by the cited source, hence it turns out to be the author’s concoction, unsupported by evidence.

Outlining Garrard’s statements above, this is what he develops:

1) He comments on how another theorist, William Cronon explains the naturalist and writer Aldo Leopold’s turn from anthropocentrism to biocentrism, that is, how Leopold assumes a biocentric instead of an anthropocentric perspective in his works.

2) In contrast to what is welcomed by the dissertation as a change from a less fortunate (i.e., anthropocentric) to a more adequate (i.e., biocentric) perspective in 20th-century nature writing, Garrard relays a very different message: he is far from happy about Leopold’s concept of *biocentrism*; indeed, he is distinctly critical of biocentrism, also charging Leopold with anthropocentric moralizing (not only here but also on pp. 103, 176).

3) The phrasing “deconstructs the concept of wilderness,” used by the dissertation without quotation marks, is Garrard’s, introducing an ecocritic, Barney Nelson and her interpretation of an early 20th-century book by Mary Austin, who, in Nelson’s reading, radically revises the rooted (but no longer sustainable) interpretation that wilderness is always gendered as masculine, along with domesticity as feminine.

4) Nelson also suggests, continues Garrard, that Austin’s Southwestern experience itself challenged the above preconceptions: rather than oppressed as a woman, Austin herself enjoyed more freedom in her Southwestern wilderness home than women in theirs on the East coast (where female suffrage also came later than in the Southwest).

5) Furthermore, it is not Garrard but the other ecocritic, Nelson, who claims in her study (which contrasts two early authorities on environmental thought, Muir and Austin) that Muir’s concept and conservationist practice (communicated through his discourse about the necessity of conserving “pristine wilderness” when devising Yosemite National Park) ran counter to, indeed, falsified history (i.e., wilderness usually did show the trace of the human) as well as “led to the exclusion of working people, white, Hispanic and Indian, from upland pastures that had been in use for as long as 400 years.”

So it is not Garrard but another critic Garrard refers to (Barney Nelson), who made the dismissive statement about Muir’s concept of the wilderness conceived of as untouched by

humans (such as the white, Hispanic and Indian people) who were practically driven out of the woods to make room for pristine wilderness.

II.

Simon/ pp. 17-18:

Michael Lewis separates the American wilderness from the historical viewpoint, as defined by the observer's culture, and highlights that "wilderness is a real thing, not an idea or a construction of culture" (5). Similarly to Garrard and Cronon, Lewis claims that the perception of American wilderness is predisposed by European religious and cultural concepts "see[ing] wilderness as evil, dangerous, and ungodly" (7).

The original Michael Lewis lines (*American Wilderness: A New History*, Ed. M. Lewis, Oxford UP, 2007, 17) are the following:

Not surprisingly, some wilderness advocates have come to think that wilderness history is irrelevant or even an impediment to their activism. As an example, when historians write about cultural constructions of wilderness—how wilderness is defined by the observer's culture—some activists are frustrated and reply that wilderness is a real thing, not an idea or a construction of culture. Many an argument has begun because of a lack of understanding of a simple truth: wilderness is simultaneously a real thing and a human construction."

In brief, what Lewis suggests here is not what the author of the dissertation believes he does. Instead of "separating the American Wilderness from the historical viewpoint" [sic!], Lewis clarifies how and where the approach to wilderness differs from 2 different standpoints: activists assert that the wilderness is a real thing, while theorists contend it is a human, thus cultural construction. He concludes that both claims are right: the wilderness is both a real thing and a cultural construction.

III.

Simon/ p. 18:

However, William Cronon's definition of wilderness (a landscape untouched by human hands) is, according to Lewis, built on the dualistic Western concepts of wilderness (nature) and civilization (human) (9). He also stresses—relying on Cronon's idea—that more attention should be directed to wildness than to wilderness because wildness can be found on the “middle ground” (Cronon 21), blending the human and the natural. Lewis, on the other hand, seeks to correct Cronon by arguing that wilderness exists outside of human history (9).

Contrary to what the dissertation states, this is what Lewis writes on page 9 in the same introductory essay to his edited book:

Cronon's essay argued that the traditional definition of wilderness (a pristine landscape untouched by human hands) was part of a persistent Western dualism juxtaposing wilderness and civilization, nature and human, as pure opposites. Ultimately, Cronon speculated, this wilderness idea actually worked against the emergence of an environmental movement that could make industrial societies livable. By claiming that any human touch (or, less extreme, any sign of industrial civilization) degrades a landscape beyond being worth saving, there is no need to focus upon improving the local environments in which we all work (and whose degradation is so economically attractive). We can save distant pure landscapes and abuse those on which we live. This allows many Americans to be good wilderness-loving environmentalists while they continue to participate in environmentally destructive development at home. In this view, wilderness preservation is not a reaction against industrialization, but actually enables the process. Wilderness is the cultural sleight of hand that makes our (often grotesque) contemporary development and exploitation mentally acceptable. He concluded that Americans need to spend more time focused on wildness—the wildness that can be found in the middle landscape that blends the human and the natural—than on a pure wilderness that exists outside of history.

Briefly, what is communicated here?

1) Contrary to the contention of the dissertation, the definition of wilderness as untouched by human civilization does not derive from William Cronon.

- 2) Cronon only suggests it is a long-standing dualist Western concept he is not happy with.
- 3) Indeed, he finds this conceptualization of the wilderness explicitly harmful for environmental movements, because it only preserves, even normalizes the environmental destruction of the Earth (except for wilderness reservations).
- 4) Lewis is far from what is said of him, i.e., he does not “correct” Cronon; on the contrary. He states that Cronon was right to spark a fruitful debate, which concluded with the recognition that “There is not just one monolithic American mind or way of seeing—or of loving—wilderness” (Lewis 10).
- 5) Lewis cites Cronon’s trope the *middle ground* or *middle landscape*, which is the blend between the human and the natural, where wilderness resides to learn from in order to take care of what we have already “civilized.”
- 6) Eventually, then, Lewis does not correct Cronon because Cronon already aligned himself with the assumption that the American conceptualization of wilderness resides in a discourse about pristine nature without humans, untouched or beyond human history.

*

I am glad the author amended some major parts I formerly critiqued in the analytical part of the dissertation. The Conclusion makes sense and after a final touch-up, it could serve well as a short summary of the findings this dissertation sought to demonstrate.

*

I hereby recommend the acceptance of Kitti Simon’s dissertation for public debate.

Érdliget, January 23, 2023.

Éva Federmayer, Dr. Habil.

ELTE

4. Válasz opponenseim bírálatára

I would like to express my gratitude to Professor Ágnes Kovács and Professor Éva Federmayer for their thorough critical reading of my PhD dissertation “The Rewriting of the Western Myth in Four Novels by Cormac McCarthy.” Both Professors commend the enterprise of the dissertation to explore Cormac McCarthy’s four works from an ecocritical viewpoint and emphasize the relevance and appropriateness of the subject. Their expedient comments and constructive questions helped me revise and augment the previous version of the thesis with valuable theoretical context and further develop the argument and the formatting.

In her evaluation, Professor Federmayer points out that the Introduction of the dissertation does not make it sufficiently clear “how NWH relates to earlier conceptualizations of the American West” (1). Although I referred to some characteristics of progressivist history in the Turnerian school, I agree that my account of successive conceptualizations of the American frontier did not include the massive scholarship of progressive historians working between the 1920s and the 1970s. Turner’s thesis on the American frontier influenced three generations of Progressive historians who supported social activism and regarded history, the study of the past, as an inspiration and a call for social progress. Among these scholars was Walter Prescott Webb who described the interaction between the landscape of the Great Plains and people living there in his work, *The Great Plains: A Study of Institutions and Environment* (1931). Webb argued that the environment influenced the characteristics of the geographic unity of the plains— including the windmill, the revolver, or barbed wire, which are evidence of what he called, in Turnerian spirit, the new phase of civilization. Besides praising the American nation’s successful expansion in the nineteenth century, Ray Allen Billington brought a new perspective on western American history. His book *Westward Expansion: The History of the Frontier* (1949) is mindful of the social, environmental, and human cost of national expansion and racism. Another progressive historian, Bernard de Voto wrote about the dramatic exploration of Western North America that defined the nation in *The Course of Empire* (1952), the last volume of his epic study *Trilogy of the West*. Frederick Merk discussed the settlement of North America from the habitation of New England’s wilderness to the westward migration of people of English and European origin. Merk does not celebrate the westward expansion but emphasizes the negative effects of the transcontinental nation in his last book, *History of the Westward Movement* (1978). He focuses on sectional problems, like slavery, the annexation of Texas and the Mexican cession, that finally lead to disunity of the nation in the form of the Civil War. Apart from Progressivists whose scholarly perspective was largely nationalistic, some

revisionary historians acknowledged US imperialism, such as Richard W. Van Allstyne (*The Rising American Empire*, 1960) or William Appleman Williams (*Empire as a Way of Life*, 1980). These two authors explore the origins and the emergence of the United States as a national state and empire, as well as the ideology of imperialism and its impacts on American national identity. I acknowledge that my argument focused on Turner's historiography only, as he created a specific and powerful paradigm for the study of the American west. However, I now see that I should have addressed the works of Progressive and revisionist historians for they were influential in opening environmental and ecocritical concerns about the West.

I established links between the early (Turnerian) concepts of the West and the frontier and New Western Historians' revision of them, and examined various notions regarding the American West in relation to McCarthy's literary oeuvre. McCarthy is a revisionist writer whose historical narratives re-conceptualize the American West and the myths connected to it. His attempt to rewrite the historical novel is a similar enterprise as New Western Historians' efforts to re-conceptualize the geographical region of the West, the environment of the Southwestern landscape (wilderness and nature), along with the culture and lifestyle of formerly ignored ethnicities.

The Professor's question, "how NWH-ans were received by other American historians, and how they are assessed today, in the 2020s" (2) calls for a longer answer. In what follows, I summarized reflections on the perspective and methodology of the New Western History after the year 2000. David M. Wrobel aims to map the aftermath of New Western History in his study "Introduction: 'What on Earth Has Happened to the New Western History?'" (2004). After specifying Patricia N. Limerick's theses that grounded New Western History, Wrobel explains why the environmental-centered enterprise of the 1980s and early 1990s did not gain popularity in American society later on. Wrobel mentions some social and cultural phenomena (the generational divide among scholars, the furor over "political correctness," the release of the film *Dances with Wolves* (1990) that promoted epic western, the First Gulf War in 1991) that hindered the environmental and ethnic-centered perspectives of the new west in contrast with the triumphal national narratives of the decade. Karen J. Leong deals with the outcome of New Western History on women's history. Leong concludes in "Still Walking, Still Brave: Mapping Gender, Race, and Power in U.S. Western History" (2010) that the "American western history imaginary" (618), an ideological construct that still dominates the field of historical scholarship. A more recent study "When Western History Tried to Reinvent Itself: Revisionism, Controversy, and the Reception of the New Western History" (2020) by Nathalie Massip puts

forward the argument that the emergence of New Western History “coincided with the history and culture wars of the late twentieth century” and the American identity was still about the “attachment to the story of the West as the creation myth of the nation” preventing progress in the field of western history writing.

Professor Federmayer states that some expressions I used in the text to describe the connection between the perspectives of the New Western historians and Cormac McCarthy are inappropriate (3). Indeed, the word “coincides” in my statement, “Cormac McCarthy’s revisionist literary oeuvre coincides with the premises of the New Western History,” (1) seems inaccurate. It would have been more accurate to write that “The revisionary perspective of Cormac McCarthy parallels the reconsideration of the past by New Western Historians,” as McCarthy does not have an affiliation with New Western History directly. Another problematic word that is used in the dissertation is “artificial” (Federmayer 2) applied to Turner’s notions of “civilized” and “savage.” Here the word, “coined” would be more appropriate to specify that Turner’s register was grounded in nineteenth-century Eurocentric ideology and on the hierarchical view of European and non-European cultures.

Concerning theoretical concepts, I would like to reflect on the following key terms that, according to Professor Federmayer, need to be defined more precisely. The concept of the pastoral is defined in the dissertation as a “mode of writing” (Somogyi 1; 9; 20), a genre (Somogyi 20, citing Garrard 34), and an ideology (Somogyi 21). In Greg Garrard’s approach, the pastoral originated in classical antiquity as a literary trope before it became a mode of writing (*Ecocriticism*, chapters 1, “Beginnings: Pollution” 7, and 15, “Pastoral” 33). Professor Federmayer’s claim that “the pastoral is not a literary trope” (3) is valid in the context of literary periods after the Renaissance, and I agree that it is best defined as a mode. Also, I accept her argument that the interpretation of the sources on the differentiation of anthropocentrism and biocentrism—Garrard on Leopold’s biocentrism and Austin’s notions about the deconstruction of the concept of wilderness (Federmayer 4-6)—could have been more attentive and supported by more evidence. At this point, I would like to thank Professor Federmayer for the thorough reading and interpretation of Garrard’s relevant passages from the book *Ecocriticism* (2004) in order to call my attention to some terminological misunderstandings. Still, I would like to support the claim that McCarthy’s works shift from the anthropocentric perspective to the biocentric one with some instances from the dissertation and another source. The various definitions of the pastoral by Terry Gifford support my thesis statement asserting that there was a “shift from the anthropocentric position of the pastoral to the ecocentric view of the post-

pastoral” (Gifford, *Pastoral* 152)”. In addition, Andrew Keller Estes explores the connections of Cormac McCarthy’s historical fiction to ecocriticism and thereby defines the notions of anthropocentrism and biocentrism as follows: “Biocentrism implies an egalitarian view of nature in which all members of the ecosphere have intrinsic rights. Meanwhile, anthropocentrism sees nature as only a tool in man’s service. . . . Let us here though concentrate on the notion of biocentrism because it is of most relevance to McCarthy” (*Cormac McCarthy and the Writing of American Spaces* 41-2). Estes argues for the same idea which I raised as the thesis of the dissertation, that McCarthy’s nature writing entails a biocentric viewpoint. This is in line with all revisionary scholarship, including the new western perspectives about the borderland region.

Last but not least, Professor Federmayer points out the lack of the proper elaboration of the concept of the American wilderness in my dissertation. I mainly draw on Michael Lewis’s concept of the “wilderness” quoting that it “is a real thing, not an idea or a construction of culture” (5). Although this reference comes from Lewis’s book *American Wilderness: A New History* (2007), I did not cite it further, but the Professor did: “wilderness is simultaneously a real thing and a human construction” (5). Then she summarized Lewis’s suggestion as:

Instead of “separating the American Wilderness from the historical viewpoint” [sic!], Lewis clarifies how and where the approach to wilderness differs from 2 different standpoints: activists assert that the wilderness is a real thing, while theorists contend it is a human, thus cultural construction. He concludes that both claims are right: the wilderness is both a real thing and a cultural construction. (Federmayer 7)

It is true that “wilderness” refers to these two aspects simultaneously and I should have integrated Lewis’s following sentences in the argument.

Connected to the topic of wilderness, William Cronon’s definition was also touched upon in the thesis. Unfortunately, when comparing the two interpretations of wilderness, I wrote that “Lewis, on the other hand, seeks to correct Cronon by arguing that wilderness exists outside of human history” (18). I agree that the verb “correct” is out of place in terms of the two theorists’ correlative concepts about the natural environment of the Southwest. The correct statement would be “Lewis, on the other hand, *supplements* Cronon by arguing that wilderness exists outside of human history” (9). Although the complex concept of wilderness has many interpretations, as Angela Miller highlights in the conclusion of “The Fate of Wilderness in American Landscape Art: The Dilemmas of “Nature’s Nation”:

various apologists have acknowledged that wilderness is a part of human history, not separate from it; that “humans” include the people indigenous to these regions; and that, as such, wilderness becomes a reality that is pliable and open to human intervention, rather than a static ideal impervious to time, history, and human desire for an intimate and productive commerce with the natural world.” (*American Wilderness: A New History* 109)

Miller’s thoughts support both Lewis’s and Cronon’s above-mentioned definitions of “wilderness.”

In the evaluation of the latest version of the PhD thesis, Professor Kovács writes—concerning the argumentation of the dissertation—that “[it] does not tackle the problem of how an ecocritical reading complements previous critical engagements with McCarthy” (2). Then she continues with the question related to the same issue, “how [the enumerated] traditional areas of McCarthy scholarship are reconceptualized by the ecocritical reading performed in the dissertation” (3). The ecocritical reading of McCarthy’s fiction supplements previously defined and addressed characteristics of the author’s themes and interests (the American romance tradition, the tradition of the Southern Gothic, philosophical explorations of the nature and origin of evil through Gnosticism, violence, mysticism, and religion) by endowing the natural environment with agency. Critical approaches pivoting from the philosophical standpoints of posthumanism and the New Materialism emphasize the inadequacies of the anthropocentric perspective. The Environmental Humanities, and within them, ecocriticism, emphasize the human being is no longer the center of thought and action but all environmental entities—including human, non-human, natural, organic, and artificial elements—possess qualities that contribute to the mutual evolvment of connections and interactions between all entities. Even nineteenth-century authors, like Melville, or Faulkner emphasized nature’s role and subliminal features that demystified the omnipotence, control, and dominance of the human over nature.

Regarding character analysis at the beginning of each chapter, Professor Kovács notes that they “analyze positive and negative characters” (3) in long sections. Compared to the binary opposition of “good” and “bad” characters in traditional western writings, McCarthy’s figures are morally nuanced and liminal regarding their position in nature. As I pointed out in Chapter 1 and the Conclusion of the dissertation, McCarthy’s figures, instead of embodying moral absolutes, represent the border condition of liminality. For example, discussing the episode in which Glanton’s gang rides out towards the South at night, I highlighted “the liminality of the figures” (46) as part of darkness and the invisible night environment—being not good or bad

but equal elements of the surroundings. Later I emphasized the relationship between the characters and the southwestern environment, concluding that

[t]he relation- and narrative-forming qualities of the southwestern American landscape actively contribute to the framing of McCarthy's heroes." Referring to Lydia Cooper's argument, I added that The characters' features are as liminal as the southwestern landscape. The aesthetic qualities of the landscape, which were praised in the previous century, do not fall into the neat categories of the sublime, the beautiful or the unsightly or the ugly. So do the moral qualities of the characters resist the duality of good and evil. (159)

Although in case of *The Road*, the unnamed characters are divided into "good guys" and "bad guys" by the father to teach the child moral lessons, the behavior of adults belongs to neither category due to the postapocalyptic circumstances (instinctive survival, famine, poverty, fear, etc). The nuanced characteristics and the liminality of McCarthy's figures are due to the qualities of the environment (wilderness, various geographical locations, weather conditions, etc.) they interact in and with, and to the conditions set by others (being in a prison, or captivity, being threatened, bullied, etc.).

Concerning the sections of each chapter on discourse analysis, the definition of the method would be vague—as the qualitative analysis method itself is a complex, interdisciplinary approach to both written and spoken texts and their context and the way messages are conveyed. In case of McCarthy's novels, we deal with written texts, which means that one needs to pay attention to punctuation, bilingual dialogues, the author's writing style, gender relations—partly due to the gender-coded landscape of the frontier—, the ideological and political overtones which define power relations, and the ecological rhetoric that Karen E. Waldron calls "new" nature writing" (Preface xi). It "explore[s] potentially new ways of seeing, using, and linguistically recognizing ecology" (Preface xxxiii) through literary tools that "trace [...] American ideas of the literary landscape, environment" to explore the language and narrative forms we use to make sense of them (Preface xxxiv). Professor Kovács advised me to look at "the linguistic performances of the frontier myth" and investigate "how [bilingualism] challenges English dominance" (4) in McCarthy's narratives. In the thesis I referred to bilingualism through the character of John Grady Cole in *All the Pretty Horses*, and how he became a speaker of both English and Spanish by being born American but being grown up among Mexican servants (86-87). Now I would like to extend the information on language use in the southwestern region. Isabel Soto suggests that the geographical context of the borderland

facilitates the use of English and Spanish languages simultaneously (52). Although Anglo-American English—as a mediator of American culture and ideology—was believed to have a hegemonic status by the Americans by emphasizing the concept of the frontier, the historical aspects of the territory—colonial enmity over seizing land and settling down there, US-Mexican wars in the mid-nineteenth century—promoted the use of Spanish to the same extent. Soto explains the phenomenon by stating that “geography generates experience and the discourse through which that experience is mediated. Indeed we find geography and discourse eliding in the service of experience” (52). The geographical setting in McCarthy’s narratives is the intersecting Southwestern landscape between the US and Mexico, and the experience where the bilingual discourse can evolve is the co-existence of different people, with different mindsets, cultures, and languages—which does not allow the dominance of either over the other. In McCarthy’s texts, syntactic structures bear significance as supporting the literary devices in the narrative. Sári B. calls such syntactic constructs the “McCarthy sentence” and Professor Kovács explains it as “the embodiment of an “aesthetic and moral principle,” (Sári B. 97-8) an opposition between formless sentences and the strict allegoric structure of the narratives” (4).

Furthermore, Professor Kovács mentions the mistakes in formatting and style, such as “missing page numbers and also inconsistencies in format” (5) in connection with Waldron’s edited volume, which I admit. In addition, the Professor criticizes that “the dissertation . . . prefers statements to questions” (5) in the Introduction, and she also highlights that the Conclusion is “a general critical summary of McCarthy’s work, rather than an account of the questions explored by the dissertation” (5). Once again, I accept the claim that a critical writing must raise research questions—besides the thesis statement and topic sentences—at the beginning of the academic paper and I should have drawn critical conclusions and answered the queries with the explorations that I made throughout the thesis.

In her report, Professor Kovács raises a question that could have been answered in the Conclusion with regard to McCarthy’s latest novels, *The Passenger* (2022) and *Stella Maris* (2022): how can the perspectives on McCarthy’s four texts developed in the dissertation be related to his two new novels published in 2022 (5)? I have been eagerly waiting for the publication of the author’s new novels and after defending my PhD thesis, they are going to be my celebratory pleasure readings. So far, I have read some reviews about the two books and listened to the latest interview with McCarthy—which is a rare occurrence every 30 years—, in which he not only talks about the two new novels but his attitude to and appreciation of science. In the review, titled “Language, Destroyer of Worlds” Michael Gorra writes that *The*

Passenger is a family chronicle assembled of fragments and it has “characters with an interior life and a meaningful past.” I would say that the contemporary novel taking place in the 1970s and 1980s has elements of Southern Gothic as it begins with a twenty-year-old woman’s corpse hanging on a tree. At first glimpse, she seems to have had mental problems. She had been a resident of a Wisconsin sanitarium as a consequence of imagining uncanny figures visiting her. One of the haunting phantoms is called the Thalidomide Kid, who reminds the reader of the incarnation of the Kid from *Blood Meridian* (Sullivan), being a restless ghost from the past. *The Passenger* withholds information about the private plane falling down in the Gulf of Mexico, and the missing mysterious eighth passenger, just like the protagonist’s past trauma—Bobby used to be a Formula two driver but after a car crash he fell into a coma and now he cannot drive. The “new wilderness” and the new frontier in the novel are not the Old West, the Southwest, the Northern parts of Mexico, or any other American regional space as in the examined four novels throughout the dissertation, but the sea. The water represents ancient life, and it has a frightening abyss that the main figure, Bobby, is afraid of, yet he aims to “conquer” that mysterious space by becoming a salvage diver. The two characters, Alicia and Bobby Western’s mental images, deviances, visions, and fears express allegories of the existential crises of the human condition affected by the deceitful inheritance of the past. Even the two novels published subsequently at the end of 2022 can be considered as each other’s doubles—another Gothic characteristic—, standing for the yin and yang (female and male traits, or nature and culture) of the Westerns—being separate entities of the same origin and completing each other. The “desolation” of the place where the young woman hangs herself resonates with the postapocalyptic world and the hopelessness of *The Road*. Alicia has the mind of a genius and she is a great mathematician. Besides, she is an extremely beautiful woman. However, her qualities are not appreciated but overwhelmed by the male-centered surroundings. The narrative has an incestuous love line between the two siblings that reminds the reader of Sam Shepard’s play *Fool for Love* (1984), in which the two protagonists, Eddie and May suffer from frustration and depression due to social standards and expectations. All in all, the name of the siblings, Western may stand for the fate and the destruction of the western world (Sullivan) every time the modern man undertakes to understand and alter its inner operation, which is the central theme in each of the four novels I analyzed.

5. Irodalomjegyzék

- Allen, Michael. "The 'New' Western History Stillborn." *The Historian*, vol. 57, no. 1, 1994, pp. 201–08. *JSTOR*, www.jstor.org/stable/24449243. Accessed 26 Aug. 2019.
- Braidotti, Rosi. *The Posthuman*. Polity P, 2013.
- Brooks, Xan. "The Passenger by Cormac McCarthy Review – a Deep Dive into the Abyss." *The Guardian*, Guardian News and Media, 26 Oct. 2022, <https://www.theguardian.com/books/2022/oct/26/the-passenger-by-cormac-mccarthy-review-a-deep-dive-into-the-abyss>. Accessed 13 Jan. 2023.
- Cooper, Lydia R. *Masculinities in Literature of the American West*. Palgrave Macmillan, 2016.
- Cronon, William. "The Trouble with Wilderness: Or, Getting Back to the Wrong Nature." *Environmental History*, vol. 1, no. 1, 1996, pp. 7–28. *JSTOR*, www.jstor.org/stable/3985059. Accessed 10 Feb. 2019.
- Estes, Andrew K. *Cormac McCarthy and the Writing of American Spaces*. Rodopi, 2013.
- "EXCLUSIVE: Dialogue with Cormac McCarthy About Science, on the Occasion of His Newest Book Releases." *YouTube*, The Origins Podcast, 8 Dec. 2022, <https://www.youtube.com/watch?v=wFYr5zF-oNs>. Accessed 13 Jan. 2023.
- Garrard, Greg. *Ecocriticism*. Routledge, 2004.
- Gorra, Michael. "Language, Destroyer of Worlds: Michael Gorra." *The New York Review of Books*, 30 Nov. 2022, <https://www.nybooks.com/articles/2022/12/22/language-destroyer-of-worlds-the-passenger-cormac-mccarthy/>. Accessed 13 Jan. 2023.
- Gifford, Terry. *Pastoral*. Routledge, 1999.
- Leong, Karen J. "Still Walking, Still Brave: Mapping Gender, Race, and Power in U.S. Western History." *Pacific Historical Review*, vol. 79, no. 4, 2010, pp. 618–28. *JSTOR*, <https://doi.org/10.1525/phr.2010.79.4.618>. Accessed 25 Jan. 2023.
- Lewis, Michael. *American Wilderness: A New History*. Oxford UP, 2007.
- Limerick, Patricia N. *The Legacy of Conquest: The Unbroken Past of the American West*. W.W. Norton, 1987.

- Massip, Nathalie. "When Western History Tried to Reinvent Itself: Revisionism, Controversy, and the Reception of the New Western History." *Western Historical Quarterly*, vol. 52, no. 1, 2020, pp. 59–85., <https://doi.org/10.1093/whq/whaa141>.
- McCarthy, Cormac. *The Border Trilogy: All the Pretty Horses*. 1993. Picador, 2002.
- . *Blood Meridian Or the Evening Redness in the West*. Random House, 1985.
- . *No Country for Old Men*. Alfred A. Knopf, 2005.
- . *Stella Maris*. Alfred A. Knopf, 2022.
- . *The Passenger*. Alfred A. Knopf, 2022.
- . *The Road*. Vintage, 2006.
- Oppermann, Serpil and Serenella Iovino. *Material Ecocriticism*. Indiana UP, 2014.
- Sári, B. László. "A poszt-posztmodern esztétikája McCarthynál: Az út és a „fekete giccs.” *Mi Jön a Posztmodernre?: Változatok a Posztmodern Utáni Amerikai Fikciós Prózára*. pp. 93-109. Balassi Kiadó, 2021.
- Soto, Isabel. "The Border Paradigm in Cormac McCarthy's *The Crossing*." In Benito, Jesus and Ana María Manzananas, eds., *Literature and Ethnicity in the Cultural Borderlands*. pp. 51- 61. Rodopi. 2002.
- Sullivan, John J. "Cormac McCarthy's New Novel: Two Lives, Two Ways of Seeing." *The New York Times*, The New York Times, 19 Oct. 2022, <https://www.nytimes.com/2022/10/19/books/review/cormac-mccarthy-passenger.html>. Accessed 13 Jan. 2023.
- Turner, Frederick J. *The Frontier in American History*. 1920. *The Project Gutenberg EBook of The Frontier in American History, by Frederick Jackson Turner*, https://www.gutenberg.org/files/22994/22994-h/22994-h.htm#Page_1. Accessed 7 Dec. 2022.
- Waldron, Karen E. "Introduction: Toward a Literary Ecology through American Literary Realism and Naturalism." In Waldron, Karen E. and Rob Friedman, eds. *Toward a Literary Ecology: Places and Spaces in American Literature*. pp. xv-xxxix. Scarecrow P, 2013.

Wrobel, David M. "Introduction: 'What on Earth Has Happened to the New Western History?'" *The Historian*, vol. 66, no. 3, 2004, pp. 437–41. *JSTOR*, <http://www.jstor.org/stable/24453032>. Accessed 25 Jan. 2023.

6. Szakmai önéletrajz

Somogyi Kitti 1988. október 1-jén született Szekszárdon. Jelenleg a Pécsi Tudományegyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Karának Anglisztika Intézeténél oktat egyetemi tanársegédként. Alapszakos tanulmányait a Pécsi Tudományegyetem anglisztika, illetve szlavisztika (oros minor) szakpáron végezte 2007-2011. között. Mesterszakos tanulmányait 2011-2013. között szintén a pécsi Bölcsészettudományi Karon hallgatta angol és ír irodalom és kultúra tanulmányokból. Ezt követően 2017-ben angoltanári mesterdiplomát szerzett ugyancsak az Anglisztika Intézetnél. Doktori kutatásait 2014. őszén kezdte meg a Pécsi Tudományegyetem Irodalomtudományi Doktori Iskolájában. Az irodalomtudományon belül az amerikai western írásmód hagyományának ökokritikai aspektusaival foglalkozik. Ebből kifolyólag érdeklik a délnyugat-amerikai irodalom- és kultúra tudományok, a kortárs poszt-apokaliptikus irodalom, valamint a mitikus amerikai határvidék interkulturális közege, az ahhoz kapcsolódó történeti, kulturális és társadalmi diskurzus. 2015. tavaszán a VII. Nemzetközi és XIII. Országos Interdiszciplináris Grastyán Konferencián angol nyelven tartott előadását a konferencia szervezői a legközérhetőbb és legjobb előadás díjával jutalmazták. Ennek révén az előadást a városi közönség számára magyar nyelven is bemutathatta a Művészetek és Irodalom Házában. Doktori kutatói éve alatt kétszer részesült a CEEPUS Freemover mobilitási pályázat ösztöndíjában, melynek köszönhetően két félévet töltött a Grazi Egyetemen az Amerika-közi Tanulmányok Központjában. 2019. nyarán Ausztriában a GUSEGG Nyári Egyetemen vett részt szintén CEEPUS Freemover ösztöndíjasként. Doktori éve alatt összesen hat szaktanulmánya jelent meg. Három idegennyelvű és egy magyar nyelvű könyvfejezetét, továbbá egy angol nyelvű nemzetközi és egy magyar nyelvű határontúli szakfolyóiratban megjelent tanulmányát publikálták. Egy angol nyelvű tanulmánya szakfolyóiratban történő megjelenés alatt áll. Emellett egy szakfordítása jelent meg. Összesen hét konferenciaelőadást tartott itthon idegen nyelven. Somogyi Kitti az angol nyelv mellett középszinten beszél németül és oroszul. 2022-ben Erasmus+ oktatói mobilitással utazott a Tuzlai Egyetemre, ahol angol nyelvű előadásokat tartott a helyi hallgatóság számára. 2022 nyarán oktatóként vett részt a Pécsi Nyári Egyetem (Pécs Summer School) négyhetes nyelvi képzésén, ahol francia hallgatóknak tartott nyelvi fejlesztő kurzusokat.

7. Publikációs jegyzék

7.1 Idegen nyelven megjelent könyvfejezetek (3 db angol)

1. Somogyi Kitti: *The Discourse of Wilderness and Wildness in Blood Meridian by Cormac McCarthy*, In. XXIV. Tavaszi Szél Konferencia Tanulmánykötet I., 2022. 478-488.
2. Somogyi Kitti: *The Discourse of Posthumanism and Material Agency in No Country for Old Men*, In. X. Jubileumi Interdiszciplináris Doktorandusz Konferencia Tanulmánykötet. PTE Doktorandusz Önkormányzat, 2022. 725-732.
3. Somogyi Kitti: *“The child was his warrant”: A journey for survival in Cormac McCarthy’s The Road*, In. La Frontera: Reflections on Borders in American Culture. Americana eBooks, 2016. 48-56.

7.2 Magyar nyelven megjelent könyvfejezet (1 db)

1. Somogyi Kitti: *Visszavonulás a közéleti szférából a magánszférába: Bell seriff elidegenedésének folyamata Cormac McCarthy Nem vénnek való vidék című regényében*, In. XIV. Országos Grastyán Interdiszciplináris Konferencia előadásai. PTE Grastyán Endre Szakkollégium, 2015. 16-27.

7.3 Szakfolyóiratba elfogadott, megjelenés alatt álló angol nyelvű tanulmány (1 db)

1. Somogyi Kitti: *The Discourse of the Western Myth and the American Pastoral in All the Pretty Horses by Cormac McCarthy*, In. Eger Journal of American Studies, várható megjelenés: 2023. tavasz.

7.4 Szakfolyóiratban megjelent magyar nyelvű tanulmányok (1 db)

1. Somogyi Kitti: *A társalgás pszichológiája a halál árnyékában Cormac McCarthy Az út című regényében*, Évkönyv, 2015. 10 (1), 123-126.

7.5 Megjelent szakfordítás (1 db)

1. Pethica, James: *Yeats, a folklór és az ír legenda (részletek)*, Palócföld, 2015. 61 (3) ford. Somogyi Kitti, 56-68.

8. Konferencia részvételek, előadások

8.1 Magyarországon, angol nyelven (7 db – 6 jelenléti, 1 online)

1. **16th Biennial HUSSE Conference** (organizers: HUSSE and the Department of English Language and Literature at the University of Miskolc) 26-28th January 2023.
Title: **The Revelation of Cormac McCarthy's Conscience through His (Anti)Heroes**
2. **25th Spring Wind Conference** (organizer: Doctoral Student Association of the University of Pécs) 6-8th May 2022.
Title: **The Discourse of Wilderness and Wildness in *Blood Meridian* by Cormac McCarthy**
3. **15th Biennial HUSSE Conference** (organizers: HUSSE and the Institute of English Studies at Károli Gáspár University) 27-29th January 2022. (online)
Title: **Rewriting of the Western Myth in Cormac McCarthy's Prose Fiction**
4. **10th Interdisciplinary Doctoral Conference** (organizer: Doctoral Student Association of the University of Pécs) 12-13th November 2021.
Title: **The Discourse of Posthumanism and Material Agency in *No Country for Old Men***
5. **8th Interdisciplinary Doctoral Conference** (organizer: Doctoral Student Association of the University of Pécs) 24-25th May 2019.
Title: **The agency of the material in the posthuman world of Cormac McCarthy's *No Country for Old Men***
6. **XIV. Országos Interdiszciplináris Grastyán Konferencia** (szervező: PTE Grastyán Endre Szakkollégiuma) 2015 október 5-6.
Title: **Retreat from the Public to the Private Sphere: Sheriff Bell's Alienation Process in Cormac McCarthy's *No Country for Old Men***
7. **VII. Nemzetközi és XIII. Országos Interdiszciplináris Grastyán Konferencia** (szervezők: EHÖK Pécsi Tudományegyetem és PTE Grastyán Endre Szakkollégiuma) 2015. március 19-21.
Title: **"The child was his warrant": A journey for survival in Cormac McCarthy's *The Road***